ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIV бр 3 (994) | Търново, вторник, 7 януари 1958 г. | Цена 20 ст.

Началото започва с устрем

На удвоения план—преизпълнение

Първите дни на новата година започнаха усилено и за колектива на ф-ка „Първи май" — Търново. Новият производствен план е почти два пъти по-висок от миналогодишния и затова Минчо Чолаков, валаджия на тъон, трупа кожа след кожа готова продукция.

С оглед подобряване качеството на продукцията и нейното най-рационално използуване от обувните предприятия, започна ново сортиране на тъон. Другарят Христо Сталянов е първият сортировач. Сега той пристъпва към усвояване на новата работа. Първите количества сортирани кожи скоро ще бъдат в обувните заводи. Въпреки напрежението ежедневният план за готова продукция бе изпълнен за първите три работни дни на 112 на сто.

Започна да работи и новото дъбилно отделение в клона на предприятието, построено през последните месеци на старата година. В него са монтирани първите дъбилни барабани, задвижването на които става по съвсем нов начин, благодарение на рационализацията, предложена от Петър Анастасов. Предложението, което сега се въвежда в предприятието, несъмнено ще бъде приложено и в останалите предприятия в страната, защото е много удобно.

Дните на новата година ни донесоха много нови неща. Да се надяваме, че и в бъдеще ще има още такива. Т. Димов

Шлосерът Ангел Атанасов Георгиев от МТС — Павликени е първенец на станцията в ремонта на машините през есенно-зимния период. Той изпълнява средно дневната си норма 160 на сто.

Доброто начало ще доведе до добър край

Измина старата 1957 година. Отново работните помещения на текстилната ф-ка „Петолъчка" в Севлиево се огласиха от шума на машините. Упоритостта на работническия колектив на предприятието се увелича още на 2 януари с добри резултати. Всички заработиха с голяма амбиция за изпълнението на годишния план за 1958 г. — първата година от третата петилетка. Планът за 2 януари бе изпълнен 105 на сто, а следващия ден — 103 на сто. За тези два дни колективът не допусна нито един сантиметър бракувана продукция.

Начело със своя високопроизводителен труд е трета бригада от червената смяна, която изпълни плана си 109 на сто. В първите работни дни пролича и високата трудовата дисциплина. Няма нито едно отсъствие.

С голям интерес работниците и работничките разгледаха писмото на ЦК на БКП, Министерския съвет и Централния съвет на професионалните съюзи. Всички производствени поеха социалистически задължения. Сега се извършва подготовката и приемането на задълженията по бригади и смени.

Доброто начало ще доведе до добър край.

Тодор Ганчев
наш окол. дописник

ПЪРВАТА НАДПЛАНОВА ПРОДУКЦИЯ

Вдъхновени от писмото на Централния комитет на БКП, Министерския съвет и Централния съвет на ПС повечето от колективите на промишлените предприятия в Габрово започнаха годината с ритмично изпълнение на производствените планове. Благодарение по-добрата подготовка работниците във ф-ките „Народна република", „Балкан", „Буря", „23 декември", „Евтим Апостолов", „Добри Карталов и други от първите дни на новата година до сега преизпълняват плановете си.

От 2 до 4 януари в складовете на фабриките влязоха вече първите надпланови количества готова продукция: повече от 3 тона памучни и 900 кг камгарни прежди, 1.420 броя памучни и 1.886 броя вълнено-трикотажни облекла, около 2.000 метри вълнени платове и други.

Вс. Пурел

ТКЗС В ОКРЪГА ПОЛУЧИЛИ ОТ 21'31 ДО 19 лв. НАТУРАЛНО И ПАРИЧНО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ НА ТРУДОДЕН ПРЕЗ 1957 ГОДИНА

1. Кооператорите от с. **Богатово, Севлиевско,** по 21.31 лв., от които само в пари по 5.40 лева.

2. Кооператорите от с. **Дичин, Търновско,** — 21.29 лв., от които само в пари по 12 лв

3. Кооператорите от **Павликени** — 20.35 лв., от които само в пари по 9.30 лв.

4. Кооператорите от с. **Патреш, Павликенско,** — 20.17 лв., от които само в пари по 10.40 лева.

5. Кооператорите от с. **Недан, Павликенско,** — по 20.14 лв., от които само в пари по 8 лв.

6. Кооператорите от с. **Първомайци I, Г. Оряховско,** — по 19.94 лв., от които само в пари по 11.52 лв.

7. Кооператорите от с. **Младен, Севлиевско,** — по 19.82 лв., от които само в пари по 8.64 лв.

8. Кооператорите от с. **Водолей, Търновско,** — по 19.81 лв., от които само в пари по 10.60 лева.

9. Кооператорите от с. **Долна Оряховица, Г. Оряховско,** — 19.71 лв., от които само в пари по 8.55 лв.

10. Кооператорите от с. **Върбовка, Павликенско,** — 19.59 лв., от които само в пари по 10.04 лв.

11. Кооператорите от гр. **Лясковец** — 19.56 лв., от които само в пари по 10.01 лв.

12. Кооператорите от с. **Лозен, Г. Оряховско,** — 19.45 лв., от които само в пари по 10.10 лева.

13. Кооператорите от с. **Градина, Търновско,** — 19.44 лв., от които само в пари по 7.16 лева.

14. Кооператорите от с. **Първомайци II, Г. Оряховско,** — 19.43 лв., от които само в пари по 11.60 лв.

15. Кооператорите от с. **Долна Липница, Павликенско,** — 19.33 лв., от които само в пари по 8.66 лв.

16. Кооператорите от с. **Козаревец, Г. Оряховско,** — 19.20 лв., от които само в пари по 11.50 лв.

17. Кооператорите от с. **Градище, Павликенско,** — 19.04 лв., от които само в пари по 8.01 лв.

18. Кооператорите от с. **Върбовка, Павликенско,** — 19 лв., от които само в пари по 10.04 лв.

В Окръжния комитет на БКП

Състоянието на животновъдството и задачите за увеличаване производството на месо, мляко, вълна и яйца

На 4 януари т. г. се състоя пленум на Окръжния комитет на БКП. Другарят Димитър Стоичков, член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет, прочете доклад за състоянието на животновъдството и задачите на окръжната партийна организация за увеличаване производството на месо, мляко, вълна и яйца.

През последните години окръжната партийна организация е постигнала известни успехи в развитието на общественото животновъдство. Те се изразяват в увеличаване броя и продуктивността на селскостопанските животни в ТКЗС, в увеличаване на общата стокова продукция, в подобряване породния състав на добитъка и други.

Млеконадоят от фуражна крава се е увеличил от 866 литра през 1955 г. на 1,400 литра за 1957 г.; производството на свинско месо от 2,113 тона за 1955 г. на 3,740 тона за 1957 г.

В резултат на подобрената организация на труда, на внедряването на стопанската сметка във фермите и повишаване взискателността към краварите в ТКЗС в с. Дъскот, Павликенско, през 1957 г. е надоено средно от фуражна крава по 2,300 литра мляко или със 700 литра в повече в сравнение с 1956 г.

Успехи са постигнали в това отношение и стопанствата в селата Бутово и Патреш — Павликенско, Иванча и П. Сеновец — Търновско, Драганово и Стрелец — Г. Оряховско, Дамяново — Севлиевско и др.

Независимо от посочените успехи, производството на мляко, месо, вълна и яйца на 1.000 дк стопанисвана земя в окръга сериозно изостава. Вместо увеличаване, общата продукция на мляко към 1. XII. 1957 година на 1,000 дк земя е по-ниска от 1956 г. Най-нисък среден млеконадой от фуражна крава има Севлиевско околия.

Изоставането се дължи до голяма степен на недостатъчната организаторска и политическа работа от страна на околийските комитети на Партията, околийските народни съвети, които все още общо ръководят работата в животновъдството, не се заемат конкретно да подобрят работата в отделен район или стопанство.

Досегашният опит показва, че в Търновска, Г. Оряховска и Павликенска околии има поголеми възможности за увеличаване на говедовъдството. В тези околии усилията трябва да се насочат към повишаване продуктивността на кравите и биволиците при едновременно увеличаване на техния брой.

За увеличаване производството на месо особено внимание следва да се обърне на свиневъдството. Във връзка с поетите обезателства е необходимо броят на свинете за угояване през 1958 г. да бъде най-малко 27,000 при 17,000 за миналата година. В окръга има условия за отглеждане на източно-балканската свиня. Успехите, постигнати от кооперативните стопанства в Еленска околия говорят за добрия икономически ефект от отглеждането й. В свиневъдството следва да се внедри сухото хранене и еднократното опрасяване, като се използуват по-пълно отпадъците.

Друг важен резерв за изпълнението на тази задача е широкото внедряване на пасбищното отглеждане на добитъка и прекратяване клането на малките агнета и телета. В полските околии агнетата не бива да се колят преди да достигнат до 15 кг, а в балканските — 12 кг.

В окръга през 1958 г. броят на овцете следва да се увеличи с 32,000 глави, като в балканските райони достигне по 100 овце на 1,000 дк земя. Изпълнението на тази задача може да се постигне като се запазят добрите приплоди и се увеличат стадата с тънкорунни и полутънкорунни овце.

В общото развитие на животновъдството най-изоставащ клон е птицевъдството. На него управителните съвети на ТКЗС и партийните организации не отделят необходимото внимание. Там преди всичко бързо следва да се подобри съставът на кадрите, като се изпратят повече жени и младежи, като се построят птичарници за по-голям брой птици и се осигури през настоящата година отглеждането на 400,000 пилета.

Решаването на тези задачи в животновъдството изисква понататъшно разширяване и подобряване на фуражната база. Наред с широкото неползуване на пасбищата, които трябва да се приведат в културен вид и да се увеличават площите за люцерна, през 1958 г. трябва да се приготвят по 10,000 кг силаж на фураж на крава. Или общо в окръга да се направи 200 хиляди тона силаж.

Както в доклада, така и в изказванията се посочи, че бърз подем в животновъдството може да се осигури като се подобри преди всичко съставът на кадрите, работата със специалистите и тач на осеменителните станции. Партийните комитети и организации, инструкторските групи в райсните на МТС конкретно да се заемат с подобряване състоянието на всяка ферма, с непрекъснато изучаване и разпространяване положителния опит. Молдавският опит, опитът на краварите от с. Дъскот, на свиневъдите от с. Градище, Павликенско, птицевъдите от с. Камен, Г. Оряховско, овцевъдите от с. Караисен, Павликенско, както и първите резултати от отглеждането на източно-балканската свиня от стопанствата в Еленска околия трябва да се доведат до знанието на всеки животновъд и да се внедрят като се държи сметка за конкретните условия.

Чрез използуването на всички средства на политическата агитация във всички стопанства и машинно-тракторни станции най-широко да се покажат конкретните задачи на всеки животновъд и механизатор. Посредством диаграми и многотиражките да се дава най-широка гласност на изпълнението на социалистическите задължения и резултатите от съревнованието.

Ползувайки богатия опит и изпитаните средства на масово-политическа работа необходимо е партийните комитети и организации, народните съвети непрекъснато да повишават взискателността за изпълнението на поръчаното дело, всемерно да разгръщат творческите сили на кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти за по-нататъшния подем в животновъдството.

ОТ ПЪРВИТЕ ДНИ НА ГОДИНАТА С ИЗПЪЛНЕНИ ПЛАНОВЕ

Текат вече първите дни на 1958 г. — първата година от третата петилетка. Планът, който своевременно бе известен на всяко предприятие, постави големи, но изпълними задачи пред промишлеността, строителството, транспорта, селското стопанство и пр.

В нашия окръг са налице всички възможности за преизпълнение на тези големи задачи, за осигуряване на повече, по-евтина и доброкачествена продукция. За това говорят подобрите успехи, постигнати през 1957 година.

Под ръководството на партийните организации колективите на предприятията още в края на 1957 г. започнаха да проучват и обсъждат възможностите за повишаване на успехите през 1958 г. по всички показатели. Набелязани бяха редица организационно-технически и партийно-политически мероприятия. Подготвяха се, щото още от първите дни на януари т. г. да се осигури ритмично изпълнение на плана. А ето и първите резултати!

На 2 януари т. г. в Габрово колективът на ф-ка „Балкан" изпълни дневния си план 126·8 на сто; на ф-ка „Народна република" — 116 на сто; на „Е. Апостолов" — 114 на сто; на „9 септември"—110 на сто и др. В Търново ф-ка „Първи май" — 142 на сто, ф-ка „Победа" — 173 на сто и др. Можеше ли да се разчита на такива успехи, ако не бе извършена добра подготовка в края на 1957 година? Не можеше!

Не така е обаче във всички предприятия. Дървообработващата ф-ка „М. Палаузов" в с. Батошево, Севлиевско, не само че не изпълни плана си за първия работен ден, но въобще не работи на 2 януари. Защо? Не бе направена нужната подготовка. На тоя ден предприятието остана без трупи. Не малка е вината за това и на ОК на БКП в Севлиево, чийто контрол е бил недостатъчен.

Не изпълниха плановете си на 2 януари т. г. и такива предприятия, като „Д. Благоев"—Габрово—96·2 на сто, „Кап. дядо Никола" — 87 на сто и др. Това те обясняват с вътрешно-организационни причини. Всяко изоставане обаче води до щурмовщина, а тя довежда до извънреден труд, влошаване на качеството на продукцията, прерасходване на ценни материали и фонд работна заплата, увеличаване на брака. Ето защо са нужни бързи мерки за отстраняването на тези вътрешни причини и осигуряване ритмична работа от началото до края на годината. С това ще се отстрани и една от причините за лошото качество—щурмовщината.

През настоящата година взискателността на трудещите се към качеството и асортимента на продукцията ще бъде още по-голяма. А това означава, че трябва да няма нито едно предприятие като ф-ка „Д. Благоев" — Габрово и др., които през миналата година не изпълниха обещанието за качеството. На основата на писмото на ЦК на БКП, Министерския съвет и ЦС на профсъюзите, а така също и на констатациите и мероприятията, набелязани по време на прегледа за качеството през IV тримесечие на 1957 г., е нужно сега да се засили борбата за високо качество и по-богат асортимент, да стане тя всекидневна, всекичасна.

За социалистическото общество не е безразлично какви стоки се произвеждат и колко те струват. Ето защо, това изисква системна и резултатна работа още от първите дни на годината по изпълнението и на другите показатели от плана. А това ще се постигне ако се обърне по-голямо внимание на по-пълното използуване машините, ако рязко бъдат намалени престоите им, ако се поддържа в изправност и постоянно усъвършенствува наличната техника в предприятията.

Наред с това трудовата дисциплина е друго важно условие за постигане на успехи в изпълнението на плана по всички показатели. А януари е месец, в който се допускат най-много нарушения. Задължение на партийните организации и преди всичко на профорганизациите трябва да бъде да разясняват на работниците необходимостта от най-строго спазване на трудовата дисциплина.

Сега пред колективите на промишлените предприятия се разяснява планът за 1958 г., проучват се възможностите с какви социалистически задължения те могат да отговорят на писмото — призив на ЦК на БКП, Министерския съвет и Централния съвет на професионалните съюзи. Тези задължения трябва да бъдат добре обмислени конкретни, да бъдат реални. Преди да дадат своя отговор, колективите е нужно обстойно да прегледат резултатите от работата си през миналата година, да анализират как са постигнати тези успехи, да потърсят причините за допуснатите слабости. Не трябва да се излиза с прибързано изготвени обещания, неотговарящи на силите и възможностите на предприятията, както направиха някои колективи в началото на 1957 г.

Колективът на ф-ка „Димитър Благоев" — Габрово, например, излезе с обещание да реализира 300 хиляди лв. надпланова икономия, а още първото шестмесечие далеч надвиши тази цифра. Такива задължения не мобилизират хората за подобряване на работата.

Партийните комитети и организации трябва по-дълбоко да изучават икономиката на предприятията и да организират изпълнение на обещанията.

В това отношение от голямо значение е онагледяването, както на поетите задължения, така и на резултатите от тяхното изпълнение. Задължение на ръководствата на предприятията е да осигурят редовна отчетност на социалистическото съревнование по изпълнението на тия задължения. Нужно е Партийните организации да разяснят широко писмото на ЦК, да мобилизират колективите за неговото претворяване в живота, да се вслушват в гласа и предложенията на производствениците, да организират социалистическото съревнование! Под тяхното ръководство и дейното участие на профорганизациите и младежите, на членовете, на НТД-ва целите колективи трябва да разгърнат своята енергия и умение за изпълнение на обещанията при най-малко труд и висока култура на производството. Трябва да се установи практиката да се говори и воюва не за плана, а за отчитане изпълнението на обещанията.

На борба за нови още по-големи успехи през 1958 година!

Социалистически задължения за 1958 година

на кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти от Г. Оряховска околия пред ЦК на БКП и Правителството

Под непрестанните грижи на Партията и Правителството и с помощта, оказвана от Великия Съветски съюз, кооперативните стопанства от околията ни завоюваха значителни успехи в своето политическо, стопанско и организационно укрепване.

Ние, кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти от Горнооряховска околия, високо ценим бащинските грижи на нашата родна Комунистическа партия и на тези грижи ще отговорим с още по-добри успехи в селското стопанство.

Сега пред нас стои задачата да подобрим облика на нашите кооперативни стопанства, като повишим добивите от селскостопанските култури и увеличим продукцията от животновъдството на 1,000 декара стопанисвана земя.

Като преценяваме нашите сили и възможности, учейки се от богатия опит на съветските колхозници, за да осигурим по-пълно задоволяване нуждите на населението от мляко, месо, масло и яйца и да спечелим съревнованието с колхозниците от Октябърски район — Кримска област — СССР, ние поемаме следното

СОЦИАЛИСТИЧЕСКО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

I. ЖИВОТНОВЪДСТВО

1. Ще увеличим общия брой на кравите през 1958 г. на 2.728 срещу 2.163 през 1956 г. За същото време средният брой крави на 1,000 декара обработваема земя ще нарасне на 6.4 срещу 5.3.

2. Ще осигурим средно по 1.800 литра мляко от фуражна крава, с което общата продукция краве мляко от 1,000 декара обработваема земя от 6,421 литра за 1956 година ще нарасне на 10,437 литра през 1958 година.

3. Ще увеличим общия брой на овцете от 24,872 през 1956 година на 40.070 през 1958 година, като средният им брой на 1,000 декара обработваема земя от 62 през 1956 година ще нарасне на 97.1 през 1958 година.

Ще получим средно по 47 литра мляко от овца-майка, с което общата продукция мляко от 2,797 литра ще нарасне на 2,912 литра на 1,000 декара обработваема земя.

Ще получим средно от овца по 2.3 килограма вълна, с което на 1,000 декара обработваема земя общата продукция вълна ще нарасне на 190.4 килограма за 1958 година срещу 184 кг за 1956 година.

4. Ще увеличим броя на свинете-майки от 922 през 1956 година на 1.343 през 1958 година, с което същите от 2.2 броя ще нарастат на 3.2 броя на 1,000 декара обработваема земя. Ще заложим и утоим 7,000 прасета.

5. Ще увеличим броя на птиците от 20,494 през 1956 година на 44.400 през 1958 година, с което броят им на 1,000 декара зърнени култури ще се увеличи от 51 през 1956 година на 157 през 1958 г.

Средно от носачка ще получим по 114 яйца, с което на 1,000 декара зърнени култури ще осигурим по 9,000 яйца през 1958 година срещу 5,100 през 1956 година.

6. Ще произведем на 1,000 декара стопанисвана земя по 3,651 килограма месо, от което 1,630 кг свинско месо.

7. За получаване на висока продуктивност от кравите ще осигурим по 200 грама концентриран фураж на литър мляко и по 500 грама за поддържане на живото тегло.

Ще внедрим обилно поене на кравите, като водоснабдим краварниците в 15 стопанства с постоянно течаща вода.

8. Чрез непосредствената помощ на МТС в околията ще механизираме със земни и висящи релсови пътища за подвозване на фуража и извозване на оборския тор 15 трудово-кооперативни земеделски стопанства.

9. Ще внедрим сухото хранене на свинете за угояване в 10 трудово-кооперативни земеделски стопанства и ще преминем към отглеждане на птиците при несменяема постеля във всички трудово-кооперативни земеделски стопанства в околията.

10. За подобряване фуражната база на животните през пролетта на 1958 година ще засеем нови 9.394 декара люцерна, с което площта на същата ще заеме 4.5 на сто от обработваемата земя в околията.

11. Ще подобрим битовите условия на работещите в животновъдството, като снабдим стаите на гледачите с легла, чаршафи и завивки, а за механизаторите ще създадем добри полски станове.

II. РАСТЕНИЕВЪДСТВО

12. В областта на растениевъдството от основните за околията култури ще получим следните средни добиви: пшеница — 180 кг, ечемик — 235 кг, царевица — 220 кг, захарно цвекло — 2,484 кг, тютюн „Виржиния" — 1,150 кг, домати — 3,290 кг, зелен пипер — 2,071 кг, грозде — 705 кг и арпаджик — 900 кг.

13. Ще получим здрав и закален доматов разсад чрез закаляване с ниски температури по метода на Виноградов, съчетано с пикиране в торови саксийки. Изнасянето на растенията на полето ще извършим от 25 април до 5 май. Растенията ще прекърпваме над чет вътрата цветна китка. Ще извършим богато наторяване с органични и минерални торове и навреме ще приложим останалите агротехнически мероприятия.

14. Ще разширим механизирането на селскостопанските процеси при отглеждането на културите и ще снижим себестойността на декар мека оран.

15. Ще проведем ефикасна борба с ерозията. Където е необходимо ще направим тераси, по които ще засадим лозя и овощни градини. В ТКЗС в с. Родина ще създадем образцова противоерозийна овощна градина.

16. За възстановяването на почвеното плодородие ще разширим торенето с естествени торове, като изградим торища и създадем площадки за най-правилното съхранение на оборския тор в 10 трудово-кооперативни земеделски стопанства. Ще увеличим площите наторени с минерални торове.

17. През 1958 година ще продължим озеленяването с плодни дървета, черници, акации и други на стопанските дворове, пътищата между блоковете, районите на микроязовирите, ниските и заблатените места, като осигурим засаждането на 120.000 дръвчета.

18. Ще разгърнем още по-широко социалистическо съревнование във всичките области на селското стопанство, ще изучаваме и внедряваме в практиката опита на челниците в производството, като направим 2 срещи с първенци от селското стопанство от околията за обмяна на опит.

Отчитането на поетото социалистическо задължение да стане в края на месец март 1959 година на основа процентното изпълнение на показателите, залегнали в задължението.

* * *

Ние сме твърдо убедени, че с прилагане опита на съветските колхозници и основно изучаване този на колхозниците от Октябърски район — Кримска област ще подобрим културата на земеделието в околията ни, ще повишим продукцията от животновъдството и добивите от селскостопанските култури, а с това ще подобрим и материалното и културното равнище на кооператорите от околията.

Настоящето социалистическо задължение се прие от партийния и стопанския актив на 40-те кооперативни стопанства в околията и на околийско съвещание с партийния и стопанския актив.

Ние, кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти, обещаваме пред Партията и Правителството да направим всичко необходимо и изпълним с чест поетото социалистическо задължение.

(Следват подписи)

★ партиен живот ★

РЕЗУЛТАТИТЕ МОГАТ ДА БЪДАТ ПО-ДОБРИ

Ако за дейността на партийната организация при ТКЗС в с. Страхилово, Търновско, се съди по стопанските резултати (а така трябва да бъде), може да се каже, че организацията през изминалата година по-добре е направлявала многообразната дейност на стопанството. Кооператорите ще получат парично и натурално по 22 лева на трудоден — с 5-6 лева повече от 1956 г.

Но на отчетното изборно събрание възникна въпросът: дали възнаграждението на трудоденя не би било по-високо, ако бюрото и партийната организация не бяха допуснали някои съществени недостатъци в осъществяване на партийното ръководство?

Отчетният доклад, изнесен от партийния секретар др. Димитър Майсторов, бе схематичен и информативен без задълбочен стопански анализ на кооперативната работа и на основните недостатъци на партийното ръководство. Това затрудни комунистите да видят причините, които пораждат тези недостатъци, но въпреки това повечето от близо изказалите се 20 души намериха правия път към извора на грешките.

Преди всичко партийното бюро не е вярвало в силите на колектива. Затова и някои проблеми не са обсъждани от всички членове на партийното бюро, а от една „тройка", както посочи др. Пенчо Рачев, член на партийното бюро. Но и когато въпросите са били обсъждани от цялата организация, не се е осигурявало колективно изпълнение на приетите решения. На комунистите не са възлагани системно партийни поръчения и не е търсена отговорност. Др. Димитър Майсторов подценявал възможностите на останалите партийни членове и сам се заемал да върши всичко. „Абе аз не мога да я оправя, че те ли ще я оправят" — заявява той при бележката на секретаря на ОК на БКП др. Кръстьо Георгиев, че трябва да се разшири работата с актива. И той сам пишел протоколи, издавал листовки, организирал кръжоци, посещавал събранията и заседанията на масовите организации.

Така постъпил и при написването на доклада. Вместо да поиска от членовете на партийното бюро писмени отчети за работата в сектора, за който отговарят, и въз основа на тях да се конструира доклада др. Майсторов сам го е написал, а бюрото — приело. А това не му позволявало да помисли по основните проблеми в работата на партийната организация и кооператива, да учи в практическата дейност останалите ръководители на организацията.

Този неправилен метод на ръководство е бил пренасян и в управителния съвет на ТКЗС и в партийните групи, които не са могли да се утвърдят като челни ядра в бригадите и различните стопански сектори на кооператива.

На фона на тази основна слабост се потърсиха причините за неизпълнението на плана от овцефермата, разпиляването на фуража необирането навреме на памука. Резултатите от кравефермата биха били значително по-добри ако партийното бюро бе разгледало работата на комунистите от фермата и помогнеше на отговорника на партийната група да преодолее някои свои слабости. Тогава за кравари нямаше да се изпратят неподходящи кооператори, неприети в полевъдните бригади, които гледат повече личната си работа, отколкото да полагат грижи за поверените им животни.

Неправилният метод при изготвянето на отчетния доклад стана причина да бъде бегло отбелязан и въпросът за комунистическото възпитание на младежта и за попълване с млади хора на партийните редове. Изказалите се Н. Калчев, М. Майсторова и К. Георгиев със загриженост говориха, че бъдещето на партийната организация и разцветът на кооперативното стопанство зависи от това, как ще се възпитава и учи подрастващото поколение.

В селото има около 120 младежи и девойки, които заедно с родителите си дават своя принос за преуспяването на новия живот. Те обаче не живеят редовен организационен живот. Младежките ръководители не полагат достатъчно грижи за тяхното политическо издигане. Партийната организация е изпратила др. Константин Георгиев да оглави работата на второ дружество на ДСНМ, като съществуващо младият кооператор е бил и член на партийното бюро. Но пак със знанието на партийното бюро Константин е бил назначен за служител в мелницата. Този и други случаи, които се посочиха, говорят за неправилното отношение към младежката работа.

На събранието не се разисква и по въпроса за съревнованието въпреки че в резолюцията е записано „Недостатъчни грижи е положило партийното бюро за правилното ръководство на социалистическото съревнование". В края на 1957 г. кооператорите поеха социалистически задължения за повишаване продукцията от полевъдството и животновъдството, а стопанството, заедно с всички ТКЗС от Търновска околия, е в съревнование с колхозите на Симферополски район на Кримска област в Съветския съюз. Това задължава партийната организация с много по-голямо внимание и грижи да се отнесе към разгарянето и отчитането на съревнованието.

ТКЗС в с. Страхилово със своите близо 37,000 декара обработваема земя е едно от най-големите стопанства в окръга — има 10-годишен опит. Затова с право околните стопанства от него гледат и се учат. Но дали ще служи за образец ще зависи доколко новото бюро и партийната организация ще съумеят да ликвидират обсъдените недостатъци на отчетно-изборното събрание.

Ил. Манев
наш пратеник

МАСОВИ БЕЗПЛАТНИ ОБЕЗПАРАЗИТЯВАНИЯ

През последното тримесечие на м. г. съвместна бригада от Окръжната санепидстанция и хелминтологичния кабинет при Окръжната болница в Търново направи масово обезпаразитяване на населението в Търновска и Севлиевска околии. В с. Гъбене, Севлиевско, което стои на едно от първите места по хигиенизирането в окръга, бригадата започна работа с беседа за борба с чревните паразити сред хората и животните, която изнесе д-р Генов. След беседата беше прожектиран филмът „Приятел или враг", третиращ въпроса за кучешката тения.

— Сега вече разбираме защо трябва съзнателно да осъществяваме мероприятията по хигиенизирането — заяви след беседата председателят на изпълкома на селския народен съвет.

Най-напред бяха лекувани опаразитените ученици.

Добре проведената разяснителна дейност и ефектът, който дале лечението сред учениците привлече масово жителите на селото към пунктовете за раздаване на лекарства, където бригадата продължи лечението на опаразитените.

Бригадата извърши добра работа и в с. Вонеша вода, Търновско. Съдействие тук й оказа и главният лекар на участъковата болница д-р Първов.

Масовите обезпаразитявания в окръга, дадоха много добър резултат — 100 на сто от лекуваните изхвърлят паразити.

Една от придобивките на нашия народ след 9 Септември — масовата безплатна и профилактично насочена медицинска помощ е в действие. Тя скоро ще доведе до оздравяване бита на населението и до пълно ликвидиране на чревните паразити.

Л. Маринова
Л. Наков

ДВАНАДЕСЕТ АЛЖИРЦИ

Дванадесет смели алжирци
осъдени чакат смъртта.
Дванадесет майки алжирки
от мъка не мигват в нощта.

Дванадесет млади алжирки
до съмнало чакат без сън
мъжете си—млади алжирци —
да тропнат на портите вън.

Дванадесет смели алжирци
в борбата за правда и мир
очакват смъртта си в
тъмници —
свободен да бъде Алжир.

Хр. ГОНЕВСКИ

ПОМОЩНИК И РЕЗЕРВ НА ПАРТИЯТА

Никога досега в салона на читалище „Никола Й. Вапцаров" в Севлиево не са се събирали толкова млади хора. Тържественото юбилейно събрание, организирано от ОК и ГК на ДСНМ, бе посветено на 10-годишнината от обединяването на младежките организации в единен младежки съюз.

Доклад за бойния път на Комсомола, РМС и ДСНМ в околията изнесе първият секретар на ОК на ДСНМ Дончо Иванов. Той говори за създаването на РМС и другите младежки организации и за тяхната героич на борба против фашисткото робство; за изграждането на първите социалистически групи. Комсомола и РМС в Севлиевско; за самоотвержената борба на околийската ремсова организация против фашизма.

Приветствие към младите димитровци отправи първият секретар на ОК на БКП др. Нанко Мастиков.

Събранието единодушно прие и изпрати поздравителни телеграми до Централните комитети на БКП и ДСНМ.

Какво показа прегледът за най-добро кино

По инициатива на управлението на кинематографията в последните месеци на миналата година беше проведен национален преглед за най-добро кино. В него се включи и окръжното предприятие „Кинефикация" в Търново.

Нашата основна цел беше чрез разгаряне на социалистическо съревнование между клоновете и кината да укрепим слабите кина и да подобрим тяхната работа по организиране на масово посещение на филмите и изготвяне качествени репертоарни заявки, културно обслужване на зрителите, осигуряване качествени прожекции, борба за икономии на материали и опазване на кинотехниката, реклама на филмите и други.

В това отношение ние постигнахме значителни успехи.

В резултат на успешното изпълнение на поетите задължения по-голяма част от градските и селските кина преизпълниха плановете си за зрители и приходите.

Директорът на киното в село Недан, Павликенско др. Йордан Серафимов успя да заангажира местните ръководители в помощ на киното. С безплатен труд на кооператорите и киноработниците беше боядисано фоайето, подобрена беше хигиената в салона, поправени бяха столовете и кинокабината. Изграден беше деен кинозрителски актив, който помага постоянно на киното в рекламирането на филмите, в правилното кинообслужване и развиване на широка културно-масова работа сред трудещите се селяни. Със задачите на киното се занима и изпълкомът на съвета. Той набеляза мерки за разширяване на дейността му. Киноработниците получават постоянна помощ и от партийната организация, от управителния съвет на ТКЗС, от младежите и читалището. Ето защо киното изпълни плана си за годината за зрители 177 на сто и за оборота 154 на сто. На така построената работа дължат успехите си и кината в Елена, Дряново, Г. Оряховица и в селата Стражица, Джулюница, Благоево, Поликраище, Върбица — Г. Оряховско и други.

Прегледът обаче показа и сериозни недостатъци в работата на предприятието, клоновете и кината. Много кина като „Хр. Смирненски" в Габрово, П. Тръм беш, Хотница и Балван — Търновско, Камен и Сушица — Г. Оряховско не изпълняваха плановете си, защото ръководителите им не насочваха добре работата на кината. Обслужването на кинозрителите в тези кина е лошо.

В гр. Трявна киносалонът не се отоплява. Директорът обяснявал на кинозрителите, че началникът му наредил да се правят икономии от дърва, а знаем, че в Трявна не липсват възможности да се набавят достатъчно дърва, за да не става нужда да се правят такива вредни за здравето на хората икономии.

А салонът на киното в село Хотница, Търновско рядко се помита. Другаде пък тоновата апаратурата не е изправна.

Прегледът показва колко слаби са още връзките на кината с масовите организации и с местните народни съвети. Ръководителите на кината още не могат да оценят каква сила в тяхната работа са киноорганизаторите и дееспособният актив.

Въпреки че от началото на 1957 г. „Кинефикация" е предприятие, ръководещо се от Окръжния народен съвет, съвсем малко народни съвети са разглеждали работата на кината и са набелязали мерки за тяхното подпомагане. На пръсти се броят и ония младежки дружества, които добре оценяват неоспоримото въздействие на филмите за комунистическото възпитание на младежите и девойките да организират колективни посещения и обсъждане на подходящи филми. Слабо се използват кината и за онагледяване на материала в учебните звена на отечественофронтовските организации, на кооперативите и други.

Прегледът показа и това, че ръководителите на клоновете не упражняват системен контрол върху работата на кината, не поддържат създадения ентусиазъм за работа сред киноработниците. На това се дължи и замирането на започнатото съревнование при откриване на прегледа.

Навлизайки в новата година, ние трябва от всички страни да огледаме нашата работа и с помощта на партийните организации, народните съвети, с ръководствата на отечественофронтовските и младежките организации да направим кината любимо място за трудещите се от окръга и огнища на социалистическата ни култура и просвета.

П. УЗУНОВ

ЗИМНА ВЕЧЕР НА СЕЛО

По „Драганови баири" се спусна гъста мъгла. Задуха студен северен вятър. Запрехвръква едър пухкав сняг. Не след дълго зимата простря своя бял килим. Бавно вечерният здрач се спусна над Долна Липница, Павликенско. Спотаило се между двата хълма, то посрещна зимната нощ. Далеч откъм горната махала се чува кучешки лай, звън на лопати от връщащи се каменари, подвикване на кооперативния овчар. . . По улиците пак е оживено. Облечени в полушуби и балтони, хората бързат към центъра на селото.

— Гино-о-о-о! Чакай, ма, недей бърза. Не сме закъснели!...

На завоя при Обрешкови буля Гина Семчева се спря и почака своята другарка Невяна Гордеева.

— Мари много бързаш. . . Движиш се като спътника. Не мога да те стигна — й каза закачливо Невяна и се понесе весел смях.

Унесени в разговора, жените не забелязаха кога стигнаха до читалището. Около весело бумтящата печка бяха вече насядали няколко по-нетърпеливи жени. Не след дълго салонът се изпълни с жени.

— Ето, Лилето идва! — и всички я заобикалят.

Жените обичат и уважават своята диригентка Лиляна Енева.

— Внимавай! — извика тя със звънливия си глас и жените се нареждат наоколо й. — Тази вечер ще разучим песента „Ех, вие родни, хубави балкани".

Най-напред им запява мелодията, а след това започват всички. И всичко това трае един час. Хористките лесно научават песента.

— Утре вечер пак на репетиция! — съобщава диригентката.

Хористките опразват салона весели и доволни.

Само 12-те младежи и девойки танцьори са нетърпеливи и чакат акордеониста Иван Шопов да засвири ситното Ганкино хоро и да тропнат яката Ето го и Иван Дечев — ръководител на танцовия състав, среден на ръст, червендалест момък, цял облян в пот да определя с буйни подвиквания темпото на играта.

„Ляв дай! Прескочи! На място! Ха сега!"

Вихрената редица момци и девойки, заморена, ритмично се люлее. Играе се четворното хоро, едно от най-красивите и най-трудните.

— Хоп!. . .

Отсечен такт и акордеонистът спира.

— Стига! Почивка! — се провикна широкоплещестият момък.

И самодейците от театралния състав са заели своите места. Сред тях ще срещнете млади и стари. Като почнеш от баба Марга Манолова и стигнеш до младия шофьор Ляско Горчев. И ги гледаш всички са обикновени хора — един бригадир, друг тракторист, трети бръснар, все хора на труда. Не са завършили театрална академия, не са „артисти", но те са ценени от селяните и затова ги наричат „нашите артисти". Драмата „Земя", която репетира театралният състав, изисква много умение и труд.

Полунощ е вече, а репетицията продължава. Време е за сън, но кой ти спи! Волята е по-силна от капналите за сън очи. Навън зимната нощ е тъмна и студена. Една единствена светлина идва от читалището.

Петър Генков, дописник

Във физкултурната продукция организирана на 28 декември м. г. в Търново, участвува и танцовата трупа при педагогическото училище. Под ръководството на учителката Ангелина Иванова, те изпълниха моряшки и украински танци.

Девойките Маргарита Петрова и Меглена Тошева в украински танц.

Снимка: П. Тарасенко

НА ПРОФСЪЮЗНИ ТЕМИ

Производствените съвещания — извор на предложения

Производствените съвещания са творческа трибуна, където работниците свободно и смело критикуват недостатъците спъващи изпълнението на плана и обещанията. Те са извор на предложения за подобряване организацията на труда.

Вагоноремонтното депо при гара Г. Оряховица единствено в северната ж.п. мрежа изпълни производствения си план за втората петилетка още през месец септември 1957 г.

Най-важното условие за този успех е, че профкомитетът и административното ръководство провеждат редовно ефектни производствени съвещания. На едно от последните съвещания бе разгледан въпросът за нормирането и заплащането на труда. Планът за него бе изготвен от профкомитета и с административното ръководство. Една седмица по-рано председателят на профкомитета Атанас Тотев подробно запозна профгруповите отговорници с дневния ред. На всички работници отнапред бе изяснено какви предложения ще се очакват от тях. Освен това, предварително са били поставяни лозунги, подканящи всички работници да вземат участие в обсъждания въпрос.

Докладът, изнесен от началника Нено Стойчев, бе кратък, с ясни и конкретни предварително обмислени с профкомитета предложения. Съвещанието протича много делово. Направени са 12 предложения, които са записани в протоколната книга. Началникът на депото на 10 от предложенията веднага дава утвърдителен отговор, а за две се обръща за мнение пред висшестоящата организация. Ето едно от предложенията: „Гилзовите буфери трябва да се поставят на вагоните от двама шлосери, които са на разрядна система. Но понеже буферите са тежки, при поставянето им идват на помощ още двама общи работници. Те са на повременно заплащане. В случая се ангажират 4 души, а се заплаща за двама. Предлагаме да се хронометрират тези процеси." Или друго: „Нарядните листове, които са задание за работа, се дават след като започне работното време, следствие на което работниците не знаят точно какво ще извършват и губят ценно време за питане. Предлагаме нарядните листове да се дават предварително".

Партийното, профсъюзното и административното ръководство при ремонтното депо, след като получат предложенията обстойно ги разглеждат, и най-важните и ценни, широко разгласяват и внедряват.

Важно условие за получаване на десетки работнически предложения в ремонтното депо е, че профкомитетът планира и разнообразява дневния ред на съвещанията, като се поставят на обсъждане най-животрептящите за момента въпроси.

Добре провеждат производствени съвещания и в гара Г. Оряховица, локомотивното депо и други предприятия, където освен за производствения план намират място и въпросите по охраната на труда, трудовата дисциплина, социално-битови и други. На тях работниците са направили стотици предложения от внедряването на които е получен голям икономически ефект.

Обаче не всички профорганизации и административни ръководства правилно оценяват производствените съвещания. Съществен недостатък в тяхната организация е, че не се планира и не се разнообразява дневният им ред, а се свиква само за отчитане и разясняване на месечния и тримесечния план, което в много случаи отегчава работниците и не предизвиква тяхната активност. Такива производствени съвещания най-често завършват с малко, а някъде и без предложения.

Често производствени съвещания се провеждат общо с целия колектив, а не по профгрупи, по еднородни професии. Например, само с шлосери, с ковачи, с локомотивен персонал, с превозен персонал, маневрен персонал и др.

Сега в първите дни на годината, повече от всякога е наложително профкомитетите и административните ръководства да положат повече грижи при организиране на производствените съвещания, да се вслушват в критиките и предложенията, като водят борба за отстраняване на слабостите и срочно внедряване на приетите предложения.

Стефан Кулов

Баща

РАЗКАЗ

Лятното слънце препича и във въздуха неприятно бръмчат мухи. От нагорещения тротоар пълзи лепкава мараня и удавя всичко в сънливост и глухота. Тия следобедни часове в малкото градче се нижат уморително и бавно. Улиците му са пусти, само нарядко минувач ги прекосява и търси сенчестите стрехи. Пред малката автобусна станция също е безлюдно. На бордюра, под оскъдната сянка на одърпано кестеново дърво, седят няколко селянки и лениво разговарят.

Ще пътувам за едно от селата и с нетърпение очаквам часа за тръгването на автобуса. Малкото ресторантче до спирката е още затворено, жаждата и задухът ме мъчат, самотата ми тегне. Решавам да се поразходя и потърся някаква сладкарница, където да убия скуката. В това време от напречната улица затрополиха колела и разбудиха тягостната тишина. След малко се показа каручка. Тя зави и спря пред ресторантчето. От изпочупения й сандък закапаха едри капки. Вътре синееха два ледени блока и се топяха от слънцето. В каручката бе впрегнато мършаво магаре, а до него на въже подскачаше муленце.

Каруцарят, облечен в избеляла риза, със запретнати ръкави, с фуражка без козирка и небръсната от дълго време брада, натисна бравата и като се увери, че е заключено, седна на прага. Цялата му смачкана и одърпана фигура се откри чуждо и подтискащо.

Бях решил да продължа по улицата нагоре, но някакво съжаление се промъкна в мен и ме задържа. Приседнах на куфара, извадих цигара и запуших. През тънкия дим продължавах да наблюдавам каруцаря. Беше бос и големите му стъпала едри и напукани. На окърпения дочен панталон личаха големи маслени петна. Изпод фуражката му се подаваха косите, сплъстени, нересани дълго време и леко побелели. В ръцете си, също така груби и напукани, въртеше малко камшичче с красива дръжка, пискюл че и панделка. То явно бе дошло у него съвсем случайно, не му отиваше и веднага се хвърляше в очи.

Изглежда усети любопитния ми поглед и се размърда. Изпод надвисналите му вежди ме стрелна погледът му, недоверчив и студен. Тютюневият дим на цигарата ми се разстла ниско и пропълзя на дълги нишки край него. Това изглежда го подразни и той потърси с ръка в джобовете. Най-първо прерови единия, а после и втория. Беше скъсан и под разпрания плат се оголи мръсното му бедро. Без да се смущава от това, той свали смешната си шапка и изкара из вътрешността й омачкан фас. Превъртя го във възлестите си пръсти и повдигна глава към мен:

— Огънчето!

Отидох при него и разтворих кутията „Родопи". Той се поколеба за миг, изгледа ме подозрително и взема цигарата. Запали я и всмукна дълбоко.

— От къде си?—попита той.

— От едно близко селце. Учител съм.

— И аз имам син. Малко по-голям ще дойде от тебе. И той е такъв хубав, представителен! Ти мене не ме гледай сега. . . Той повече от майка си беше вземал. Сега е в София. Изучи се и остана там. Инженерин е. Още от малък му вървеше в ученето. Беше ни едничък и залягахме да му дадем образование. Не съм от тука. Когато постъпи в гимназията се преселихме в града. Намерих работа и скърпвах двата края. Не подгъвах крак, все тичах, но не ми тежеше. Радваше ни с хубави бележки. Беше първенец в училището. Всички го хвалеха и ми думаха, че не трябва да го спираме до тук, а да продължи. Поуплашихме се ние с жената, но попристегнахме коланите, продадохме имотеца в село и го изпратихме! . . .

Забравената между пръстите цигара изгасваше и той всмукна няколко пъти, пусна гъсто кълбо дим и продължи:

— С париците купих два алести коня и започнах кираджилък. Всичко каквото изкарвах, на него го пращах. И там не ме засрами! Исках човек да стане и да не тегли като мене цял живот. От прости хора файда няма! . . . Като си дойдеше във ваканция — един стегнат, применен, драго ми беше да вървя с него. Завиждаха ми, че имам такъв син! Пет години! . . . Поозори ни, ама стана инженерин. Назначиха го в министерството и се ожени за софиянка. Бабичката тогава още беше здрава и им ходи на гости. Аз не можах, нали пусти пари все не стигаха.

Дойдоха още хора, разговорите около нас станаха по-оживени, наближаваше време за тръгване на колите. Ледът продължаваше да се топи и под каручката се образува малка локвичка. По лицето му пробягна полуусмивка, помълча, а после пак се оживи:

— Добре живее синът ми. Тая есен ще отида да го видя. . . Можех и по-рано, но не остава време. Абе. . . трябва да се върши работа. . . Пък и тука съм си навикнал. . .

Проследи погледа ми към омърлушеното магаре и заговори смутено.

— Не го гледай! Да беше ги видял, атовете ми! Ами. . . продадох ги, трябваше за сватбата нещо да се вземе, сватовете не били какви да е хора. . . Жената разправяше, бях зает и не можах да прескоча. Хубава му била булката.

В зениците проблясна огънче на бащина гордост, но угасна бързо във влагата на хлътналите му очи. Глуха въздишка се откърти от гърдите му и разговорът секна. Чуствувах, че този човек не е казал най-важното, много му се иска да стори това, а не смее. Запитах го:

— Жена ви при него ли е?

Не ми отговори веднага, повъртя камшичето, захвърли недопушената цигара и махна с ръка.

— Преди една година умря.

Дойде магазинерът и той стана от стъпалата. После без да ме погледне стовари леда. В това време колата пристигна и малкото пътници се струпаха около нея. Станах и поисках да си вдигна куфара, но каруцарят, който се канеше да си тръгва, протегна ръка към него.

— Дайте да ви помогна!

Когато го качвахме, до колата приближи жена с две малки момиченца. Те бяха русички, в еднакви сини роклички и панделки на главите. Майка им държеше голяма кошница, из която се показваше детска играчка. Каруцарят я пое и подаде на кондуктора. Жената залъпа децата и едното от тях се препъна, падна в праха и заплака. Моят събеседник се наведе, вдигна го и несмело се опита да го отърси. Детенцето внезапно млъкна и го загледа с учудени очички. Майката благодари с кимване на глава, оправи рокличката му и го повдигна в автобуса. Преди да се качи, поисках да си взема сбогом с каруцаря. Обърнах се и му протегнах ръка:

— Довиждане, другарю!

Не ми отговори нищо. Беше застанал прав и гледаше към смъкнатото стъкло над главата му. От него се подаваше русата главица на едно от момиченцата и се чуваше гальовният глас на майката. Побутнах го по рамото и повторих:

— Ще тръгвам вече. Довиждане!

Той трепна и ме погледна. Очите му блеснаха навлажнели. Улови ръката ми и глухо отвърна:

— Със здраве!

След това се поколеба, поиска да си тръгне, но изведнаж се обърна, нервно затърси в пазвата си и извади окъсан портфейл. С треперящи пръсти го разтвори. Разгъна внимателно парче от вестник и ми подаде отъркана и овехтяла снимка. Поех я и се вгледах в избледялите образи. От малкото картонче се усмихваха хванати за дръжката на количката мъж и жена.

Вдигнах очи:

— Те ли са?

По лицето му изведнаж рукнаха сълзи и задавено, на пресечки, ми отвърна:

— Пет години!. . . Ни се чуват, ни се виждат. . . Съвсем ме забравиха. . . Поне внучето да можех да видя. . . Поне него!. . . Друго нищо му не ща...

Моторът забръмча.

Качих се и го видях през прозореца как се запъти с тежка, клатеща се походка към каручката, подвикна на магарето и колелата отново затропаха по калдаръмената улица.

Димитър Начев
Христо Медникаров

НА АКТУАЛНИ ТЕМИ

Бързи и точни пощенски услуги през зимата

Осигуряването на бързи и точни пощенски услуги и поддържането на връзките и съоръженията в безупречна изправност през зимния период от годината е първостепенна задача за всички пощенски работ...

Опитът през миналите г... каквито и колкото да са ... зимните дни не са страшни и ... нормалното функциониране ... служби, за безаварийното по... нейно-кабелните и станционн... за срочното доставяне на вест... телеграмите и телефонните пов... е извършена и съответната доб...

През летните дни надзорни... ците работиха съзнателно и при... телефонни и радио трасета за т... ремонтираха 1,809 км. Преработ... стари спойки, подмениха 2,097 и... чистиха над 41,000 изолатори, и... ха 70.590 лв. икономии от мате...

В резултат на по-добрите ремон... ният срок за отстраняване на по... мали от три на два часа. Упорит... но работиха надзорниците Иван ... Ахчиев и Веселин Йорданов, ст. ... найот Николов и шофьорът Йордан ...

Независимо от това, не са изключени ... реди и аварии по стълбовните трасета и ... оръжения, особено в балканските райони към ... Елена, Габрово и Севлиево. Това налага аварийните групи да бъдат в готовност, да са под ръка заделените за целта материали, а за да не бъдем изненадани е нужно да се изпълняват безусловно профилактичните планове и планове за зимната подготовка и работа.

Недопустимо е да се дава възможност за каквото и да било закъснение на печата и пощата. Пътеразписанието за всеки пощенски тракт е закон и всяко закъснение води до основателна критика от страна на трудещите се. В това отношение отговорна е задачата на всеки пощенски служител, раздавач, пощальон, телеграфист и телефонист.

Ил. СТОЯНОВ
началник на Окръжното ПТТ управление — Търново

Шлосерът Петър Цанков Маринов от МТС — Караисен, Павликенско, участвува активно в ремонта на машините през есенно-зимния период. Той изпълнява средно дневната си норма 160 на сто.

Снимка: *Ив. Вачев*

НОВИ ТРАКТОРИ ОТ СССР

Още не се е вдигнал сдрачът в котловината на гара Търново, а околното разтоварище на първа линия вече е оживено. Току що са пристигнали вагони с гъсенични трактори „ДТ-54" от МТЗ в Сталинград — СССР.

С какъв жар на лицето механизаторите от МТС в Търново посрещнаха втората колона от осемте нови трактори, които рано през пролетта ще забумтят в кооперативните блокове! За механизаторите 3 януари е още един нов празник.

С лозунг на първия трактор колоната тръгна по пътя за МТС, наблюдавана с интерес от стотици граждани.

Недьо Недев, дописник

—0—

В СТОЛА НА ТПК

За осигуряване на кооператорите от 8-те трудово-производителни кооперации в Г. Оряховица с евтина и питателна храна, в града е открит и работи общ стол.

Храненето става на смени. Както в столовата, така и в кухнята се поддържа чисто. Всичко това привлича хората и броят на столуващите постоянно расте. През 1956 г. са се хранили около 560 души. Сега броят им надминава 800.

В кухнята работи опитният готвач Никола Младенов. Под негово ръководство в стола се готвят ежедневно от 12 до 16 различни ястия. Освен че храната е вкусна, но е и евтина

ОТ ПЪРВИЯ ДЕН . . .

. . . С ПО-ГОЛЯМ ЕНТУСИАЗЪМ . . .

Работническият колектив на ф-ка „Георги Генев" — Габрово с гордост изпрати старата 1957 г. с преизпълнен план и с още по-голям ентусиазъм се включи за изпълнение на плана за 1958 година. Още през първия работен ден колективът изпълни плана си 106.32 на сто. Най-добри постижения имат щрайхгарната предачница при цех 1, която даде свръх плана 390 кг щрайхгарна прежда, агретурата при цех 2, която произведе свръх плана 358 м платове, следвана от щрайхгарната предачница при цех 2 и др.

Добри производствени постижения имат бригадата на др. Христо Димов, която изпълнява производствения си план 106 на сто, следвана от бригадата на Иван Станев и др.

Всеки работник се стреми да изпълнява нормата си. Другарката Милка Стоева изпълнява нормата си 130 на сто, следвана от Пена Качерова — 123 на сто, А. Маринова и др.

За предсрочното изпълнение на плана работниците дават лични обещания за подобряване на качеството, изпълнение на нормите и др., като едновременно дават и редица предложения за разкриване на вътрешните резерви.

Христо Костов, дописник

. . . ВИСОКО КАЧЕСТВО . . .

Производственият план на ф-ка „В. Коларов" в Търново за 1958 г не е напрегнат по обем. В замяна на това обаче, голямо е напрежението за първото качество на копринената прежда (греж). От 25 на сто, както беше през 1957 г, сега планът е завишен на 34 на сто.

Трудовият колектив, обсъждайки новия план и писмото на ЦК на БКП, Министерския съвет и ЦС на профсъюзите обеща не само да затвърди постигнатите успехи, особено по отношение на качеството, но и да ги надмине.

Разгаряйки социалистическо съревнование още от първия ден на новата година колективът започна да изпълнява обещанията си.

На 2 януари планът по обем беше изпълнен 100 на сто, а за качеството далеч преизпълнен.

Най-добри резултати постигнаха двете младежки бригади. Шеста бригада на Веска Колева за деня даде 67 на сто първо и без нестандартно. Не остана назад и бригадата на „възрастните" с бригадата Тодорка Гаденкова — 57.5 на сто. Това е радостно начало.

Д. Чаушев

. . . И НАДПЛАНОВО ПРОИЗВОДСТВО

Изпратил последния ден на 1957 г. с 16 тона първокачествени памучни прежди над плана и със 72 тона над петилетния план, колективът на ф-ка „23 декември" — Габрово заработи още от първия работен ден на новата 1958 г. упорито и завоюва нови успехи.

На 2 януари производственият план беше изпълнен 100.8 на сто. Само от произведената първокачествена прежда над плана, могат да се изплетат над 800 чифта дамски памучни чорапи. Най-добро изпълнение даде смяна „В" от предачния цех, която изпълни плана си 109.7 на сто, следвана от смяна „А" от същия цех и др.

Тия резултати се дължат на добрата подготовка. Още с получаването писмото на Централния комитет на БКП, Министерския съвет и ЦС на профсъюзите бе изучено, бяха дадени 500 ценни предложения за осигуряване ритмично изпълнение на плана.

Иван Йорданов, дописник

В ПОМОЩ НА ТКЗС

Стопанската сметка на полевъдната бригада

(Продължение от бр. 2)

Внедряването на бригадната стопанска сметка предполага производствена самостоятелност на бригадата със свои организационно-икономически особености.

Бригадата няма собствен баланс и разчетна сметка. Тя си служи с оборотните средства на стопанството и не влиза във взаимоотношение с разни организации и учреждения в процеса на производствената си и реализационна дейност. Бригадата води точна и навремена първична отчетност по добивите, доходите и разходите.

Отчита фактическото изпълнение на плана за продукцията и размера на разхода на преките парично-материални средства и труд;

представя показатели за фактическата бригадна себестойност (идентична на цеховата себестойност в промишлеността);

позволява икономическият анализ на отклонението между плановата и фактическата бригадна себестойност;

упражнява контрол върху леглата в рамките на бригадата и следи за изпълнение на производствената програма;

дава цифрови данни за най-прогресивния начин на заплащане труда на кооператорите.

Бригадната стопанска сметка е съчетание на фактическите разходи в бригадата с плановите й нормативи. Косвените разходи не са обект на отчитане на бригадата — те се контролират от стопанската сметка общо за ТКЗС.

Внедряването на бригадната стопанска сметка в ТКЗС изисква от ръководните кадри да бъдат въоръжени с агрономически и икономически знания и сами да си обясняват причините за успехите или неудачите в работата.

БРИГАДНА СТОПАНСКА СМЕТКА

на 4-та полевъдна бригада за 1957 година при ТКЗС в с. Градище, Павликенско

НАИМЕНОВАНИЕ НА КУЛТУРИТЕ	Декари	Получено: Среден добив	Получено: Всичко	Единична цена	Обща сума	Преки трудодни	Борба с вредителите	Минерални торове	Заплащане на МТС	Закупени семена	ДЗИ	Такси за напояване	Текущ ремонт	Дребен инвентар	Всичко парични разходи	Бригадна себестойност — 1,000: Лева	Бригадна себестойност — 1,000: трудодни
1. Пшеница	1,794	230	414,047	1·43	595,953	7334	144	21,960	28,168	—	4,897	—	1,686	1,026	5,788	13·98	1·77
2. Ечемик	213	271	57,727	1·30	75,152	905		1,344	—	—	581	—	208	126	2,259	3·91	1·57
3. Овес	94	164	15,018	1·30	19,523	408	—			—	256	—	93	57	406	2·70	2·27
4. Слънчоглед	56	70	3,820	1·70	6,494	136					151		31	19	201	5·26	3·56
5. Фасул общо	—	—	4,434	2·32	10,298	482					67		110	67	244	5·50	10·87
6. Бостан	61	1,650	100,645	0·22	22,141	511	132		131	185	1,790		117	71	2,426	2·41	0·51
7. Фий сено	93	318	29,600	0·36	10,656	234					94		53	32	179	0·60	0·79
8. Фур. цар-ца I	35	1,800	63,000	0·05	3,150	161					35		37	22	94	0·15	0·26
9. Фур. цар-ца II	200	1,195	239,000	0·05	11,950	535			5,977		208		123	97	6,405	2·56	0·22
10. Тикви	30	1,533	48,000	0·10	4,600	142					133		32	19	184	0·40	0·31
11. Ест. ливади	80	826	66,100	0·36	23,796	610							140	85	225	0·34	0·92
12. Вкоренилища	3·5	437	8,525	1·60	13,640	411	24				272						
13. Люцерна	95	610	58,010	0·20	11,602	378			117		105		94	57	447	5·24	4·82
14. Маточник	8	20,000	160,000	0·22	35,200	609	202						86	52	360	0·62	0·65
15. Лозя	51	485	24,625	0.85	20,913	1,752	8,340	399	168		441 2,814		140 402	85 245	868 12,368	0·54 40·23	0·38 7·11
					865,068	14,608	8,842	23,703	34,561	185	11,844		3,352	2,060	84,547		
1. Царевица	584	319	186,471	1·31	245,428	2,490					1,249		572	500	2,321	1·24	1·34
2. Памук	251	35	8,800	4·85	42,680	1,625	248	7,696	4,469	2,065	1,957		471	227	17,133	94·60	18·47
3. Зах. цвекло	318	3,041	867,100	0·196	188,584	4,303	630	8,428	5,787		1,385	200	980	602	18,749	1·94	0·44
4. Кр. цвекло	33	5,531	132,800	0·10	18,280	600					147		138	84	369	0·20	0·33
5. Кром. лук	31	631	19,567	0·37	7,239	634		207		4,530	987		145	88	5,957	30·44	3·24
					502,211	9,622	878	16,331	10,256	6,595	5,725	200	2,315	1,501	44,529		
					1,367,279	24,230	9,720	40,034	44,817	6,780	17,569	200	5,667	3,561	129,076		

Анализ на бригадната себестойност

Анализът има за задача да установи в каква степен оказват влияние двата фактора на себестойността на продукцията (количеството продукция и производствените разходи).

От друга страна да открие причините за отклонението в плюс или минус между плановата и фактическата себестойност на продукцията; дали снижението или завишението на себестойността на продукцията идва за сметка на добивите или за сметка на обработката на културите.

Икономията за сметка на обработката на културите не винаги се явява рационална и оправдателна. Икономията, получена не в резултат на снижение разходите на материалите или пък повишение производителността на труда, а вследствие неизпълнени мероприятия, се явява отрицателна.

Подобна икономия ограничава възможността за увеличаване на урожайността.

Заслужава с внимание да се разгледат причините за отклонение при културата пшеница. Вижда се, че фактическата себестойност на пшеницата е по-висока от плановата с 4.14 лв. и 0.41 трудодни. Завишението се обяснява с прекомерно високите производствени разходи за културата. Или на 100 кг пшеница е извършен разход за 5.16 лв. и 0.55 трудодни в повече за сметка на производствените разходи, а за сметка на добива е реализирана икономия на парични средства за 1.02 лв и 0.14 трудодни.

Действителният преразход за 100 кг пшеница след присъединяването на икономията за сметка на добива остава 4.14 лв. и 0.41 трудодни.

В този случай причините за отклонението се явяват в две противоположни направления, което показва, че бригадирът в стремежа си да получи високи добиви е извършил големи разходи без да е осигурен съответният добив. При тези разходи отклонението трябваше да се яви само в икономия за сметка на добивите, а не и в преразход на производствените разноски, както се получава.

Изводът е такъв, че на извършените разходи не отговаря полученият среден добив пшеница.

За добиването на 100 кг захарно цвекло са изразходвани 1.94 лв. и 0.44 трудодни или в по-малко в сравнение с планираната бригадна себестойност 1.23 лв. и 0.04 трудодни.

Снижението себестойността на продукцията се обяснява с високия среден добив захарно цвекло или за сметка на добива себестойността на 100 кг захарно цвекло е намалена с 0.82 лв. и 0.13 трудодни, а за сметка на производствените разходи само за труда е завишена с 0.09 трудодни. При обясняване причината на отклонението може да се посочи на бригадира, че за 100 кг захарно цвекло е допуснал нецелесъобразен разход на труд в размер на 0.09 трудодни и, че този преразход се поема от икономията за сметка на високия добив.

Гореказаното важи и за културата царевица.

За оскъпяването на продукцията от памуковата култура може да се твърди, че идва само от ниския добив, въпреки че разходите за планираните мероприятия са извършени. Добре е при анализа на причините на отклонението да се разглеждат производствените разходи по видове, което ще позволява по-задълбочено вникване в производствената работа и правене на по-точни изводи.

ТАБЛИЦА

за структурата и анализа на разходите за някои основни култури, обработвани от 4-та полевъдна бригада в ТКЗС в с. Градище, Павликенско

№ по ред	КУЛТУРИ	Ср. добив: по план	Ср. добив: фактически	Бригадна себестойност на 100 кг: по план, лева	по план, тр. дн.	фактически, лева	фактически, тр. дн.	Разлика между планова и факт. себ-т: иконом., лв.	иконом., тр.д.	преразх., лв.	преразх., тр.д.	При планови и фактич. добиви: лв.	тр. д.	Причини за отклонението: за сметка на продукцията: икономия, лв.	икономия, тр. д.	преразход, лв.	преразход, тр. д.	за смет. на произ. разх.: икономия, лв.	икономия, тр. д.	преразх., лв.	преразх., тр. д.
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	Пшеница	207	230	9·84	1·36	13·98	1·77	—	—	4·14	0·41	8·82	1·22	1·02	0·14	—	—	—	—	5·16	0·55
2	Царевица	260	319	7·65	1·54	1·24	1·34	6·41	0·20	—	—	6·22	1·25	1·43	0·29	—	—	4·98	—	—	0·09
3	Грозде	670	483	16·82	3·83	40·23	7·11	—	—	23·41	3·28	23·36	5·31	—	—	6·54	1·48	—	—	16·87	1·80
4	Зах. цвекло	2250	3041	3·17	0·48	1·94	0·44	1·23	0·04	—	—	2·35	0·35	0·82	0·13	—	—	0·41	—	—	0·09
5	Памук	100	35	52·78	10·85	94·69	18·47	—	—	41·91	7·62	150·55	30·94	—	—	97·77	20·09	55·86	12·47	—	—
6	Кр. цвекло	3000	5531	4·63	0·68	0·20	0·33	4·43	0·35	—	—	2·46	0·33	2·17	0·35	—	—	2·26	—	—	—
7	Ливадно сено	500	826	0·18	0·29	0·34	0·92	—	—	0·16	0·63	0·92	0·34	—	—	0·74	0·05	0·58	—	—	0·58

(Следва)

ИЗ ОПИТА НА ПРОИЗВОДСТВЕНИЦИТЕ

Не е само до машините, а и до хората

Средните флаери система „Хартман" в нашето предприятие са от 1936 година. Те са стари машини, твърде износени и при това големи — всяка с по 126 вретена. Дълго време се считаше, че при тези флаери е невъзможно многомашинно обслужване, първо, поради многото вретена и второ, поради по-голямата късливост на по-дебелите прежди, които се работят на тях.

Това схващане обаче беше неправилно. То бе разбито от др. Пенка Коцева, която в продължение на близо една година вече обслужва много леко и без трудности два от тези флаери. Успеха си тя дължи главно на отличната си квалификация, уменето правилно да организира работното си място и голямата сръчност при изпълнение на отделните работни манипулации.

Враг на излишните движения тя винаги извършва по-най-късия път. Особено бързо др. Коцева извършва най-често повтарящите се манипулации-запридането на скъсана предпрежда и сменяването на опразнена макара. Бързото изпълнение на тези манипулации помага най-вече за увеличение използуваемостта на машините, за даване по-голямо производство и значително улеснява работата при многомашинното обслужване.

А ето и начинът, по който др. Коцева извършва двете основни работни манипулации.

ЗАПРИДАНЕ СКЪСАНА ПРЕДПРЕЖДА

Това тя извършва за 14.2 секунди при норма 25 секунди. Как?

Машината спира с дясната ръка, като докарва перките под ъгъл 45 градуса към изтегливателния апарат. С лявата ръка почиства, ако се е навило „кал паче" от предпрежда на перката и откъсва висящия от изтегливателния апарат край, така че да остане да се показва не повече от 3-4 см.

Хваща с първите си три пръста на дясната ръка горната част от калема, а с лявата ръка улавя кря на предпрежда и чрез откъслечни повдигания на калема отвива около 1 метър предпрежда. След това с палеца и показалеца на дясната ръка хваща усукания край и с помощта на лявата ръка, която още продължава да държи предпрежда, вкарва последната в кухото рамо на перката долу при компресора. Чрез издигане дясната ръка нагоре (и държане лявата ниско при компресора) вкарва предпрежда в целия канал на кухото рамо на перката.

С лявата ръка свива предпрежда около компресора и прави определения брой намотки. После повдига лявата ръка нагоре, поема с нея предпрежда, като я хваща под дясната ръка, вдява с лявата в ухото на перката и отново поема края с дясната ръка.

Повторно хваща предпрежда под дясната ръка, откъсва усуканата предна част и с лявата ръка слепва края на предпрежда върху висящата от изтегливателния апарат лентичка. Предпрежда тя заприда за лентичката, като ги усуква чрез леко триене на първите три пръста от лявата ръка, а флаера пуска, като постепенно дава ход на пълната шайба.

СМЕНЯНЕ ОПРАЗНЕНА МАКАРА

Средно времетраене 8 секунди, при норма 12 секунди.

При тази манипулация др. Пенка Коцева се старае никога да не допуска пълно опразване на макарите, а да ги подменя, когато на тях са останали 7—8 намотки. Манипулацията изпълнява по следния начин:

С дясната ръка хваща вретеното с опразнената макара за долния му край и го снема от гатера, след което чрез завъртване на макарата развива предпрежда, като задържа отвития край в лявата ръка.

Опразнената макара изхлузва в торбата си, след което с дясната ръка хваща над лявата и откъсва предпрежда, за да се получи по рохкав край. После с дясната ръка нахлува пълната макара на вретеното и я подава към лявата. А с лявата ръка, която продължава да държи края на свършващата се предпрежда, намира края на предпрежда от пълната макара и заприда двата края, чрез леко усукване с първия, втория и третия си пръст. Накрая с дясната ръка поставя вретеното с пълната макара на гатера, като преди това, при нужда, завърта с лявата ръка макарата, за да се навие отвитата от старата макара предпрежда.

Спечеленото време от бързото изпълнение на работните манипулации др. Коцева използува, за да поддържа постоянно в ред и чистота работното си място. Редовете на гатера при нея са заредени с различни по пълнеж макари, благодарение на което те се изпразват последователно и така полесно се подменят с пълни. Резервната предпрежда на гатера тя подрежда винаги така че да може да поставя веднага макарите на вретената. По този начин спестява труд и време, защото не се бави да ги оправя с ръка при изменяването.

На работното си място др. Коцева винаги разполага с необходимите принадлежности за обслужване и почистване на машините. Тя отделя много време за чистенето. Добрата организация на работното място умело съчетава с грижите за чистотата. В това отношение за нея може да се каже, че даже преизпълнява графика, защото чисти повече, отколкото той предвижда. А от това печели пак тя.

За отделните видове почиствания Пенка Коцева си служи винаги с определените приспособления: кука, различни четки и др. Освен машините, тя редовно почиства и пода.

Пенка Коцева е между първите многомашинници в предприятието и произвежда само доброкачествена предпрежда. Въпреки че обслужва две стари машини, тя постига необичайно голямо преизпълнение на нормите. Средно през миналата година тя има 139 на сто изпълнение на нормите, а личния си план изпълнява винаги над 200 на сто. Благодарение на тези свои постижения, тя работи вече за втората половина на 1959 година, което е голям успех за флаержийка, обслужваща стари машини. Успехите си тя дължи изключително на установения метод на работа. С това си осигурява и добра заплата. За м. октомври 1957 г. тя е получила 1,239.10 лева.

Със своята работа флаержийката Пенка Коцева убедително доказва, че решаващ фактор в производството е не машината, а човекът и че производителността на старите машини може да бъде по-голяма.

Кънчо Ст. КЪНЧЕВ
старши нормировчик при ф-ка „Балкан"—Габрово

ПЛОДОВЕ НА СЪРЕВНОВАНИЕТО

Социалистическото съревнование помага

Свечеряваше се над село Самоводене, Търновско. Някак особено се чувствуваше от всички последната декемврийска вечер от 1957 година. Жени, мъже и младежи се отправяха към читалищния салон. Интересът на кооператорите е голям. Ще се отчитат резултатите от воденото през годината съревнование между бригадите, ще се съобщи паричното и натуралното възнаграждение на един трудоден. Затова и салонът беше препълнен от млади и стари кооператори, дошли тук да чуят резултатите от своя труд.

Председателят на стопанството др. Пангелов направи доклад за постигнатите успехи от стопанството през 1957 година. Той отчете постиженията в полевъдството, животновъдството, в строителството. Много място бе отделено в доклада за социалистическото съревнование.

Още в началото на 1957 година управителният съвет и партийното ръководство са определили три награди за съревноваващите се полевъдни бригади, а именно: първенецът бригада в съревнованието да получи 800 лв., втора награда 500 лв. и трета награда от 300 лв.

На събранието се отчете, че първенец за 1957 година е бригадата на Атанас Къндев.

Втора награда получи бригадата на Костадин Попов и трета награда взе бригадата на Иван Радов.

Отчете се, че съревнованието е помогнало много, за да получават сега кооператорите по 16.50 лв. на трудоден, по над 3.700 кг зърно и много други продукти.

Драган Ив. Драганов

НЕ СЕ ПОСРАМИХА

През миналата година птицегледачите Кънчо Николов и Ангел Нешев от с. Раданово, Търновско, грижливо подготвяха храната на птиците. Навреме ги хранеха, редовно водеха сметка за яйцата — та нали бяха обещали да спечелят съревнованието в района? И тяхното решение беше твърдо. Когато мътните води на река Янтра събориха курниците, те не отпуснаха ръце. Изнесоха птиците на безопасно място; упорито търсеха и събираха яйцата, които изплашените кокошки спасяха по различните краища на хълма. Докато построиха новите птичарници, те непрекъснато бляха за настаняните на открито птици.

Техният труд беше възнаграден. При отчитането на съревнованието през годината на няколко пъти получиха първите награди. А и заслужават ги.

Благодарение на непрекъснатия и упорит труд, от всичко 1,000 птици получиха 110.000 яйца, или средно по 110 яйца от кокошка.

А. Спиридонов

Международен преглед

В ИМЕТО НА МИРА И ДРУЖБАТА

Азиатските и африканските народи, над които столетия наред тегнеше колониалното робство, излязоха вече на международната сцена, превърнаха се във важен фактор при разрешаването на големите въпроси за мира и съвместното съществуване между народите.

Резултатите от Бандунгската конференция през 1955 година убедиха народите от двата континента, че общата борба против общия враг е по-успешна, отколкото усилията на всеки народ поотделно. Затова с още по голяма готовност и ентусиазъм те се отзоваха на призива да се свика в Кайро в края на миналата година конференция на „солидарност между азиатските и африканските народи".

Тази конференция е забележителна не само с факта, че на нея участвуваха представители от много повече страни, отколкото на Бандунгската. Поважно е обстоятелството, че тя бе проведена в момент, когато светът е застрашен от надпреварването във въоръжаването, когато империалистите полагат всички усилия, за да засилят студената война. Докато довчерашните господари дрънкат оръжие и заплашват света с атомно оръжие, освободените от тяхното колониално робство народи издигнаха в Кайро високо глас в защита на мира, за съвместно съществуване между народите, за забрана на ядреното оръжие и опитите с него. Докато „културните" колонизатори искат да спрат историческия ход на общественото развитие и заплашват света с ужаса на атомната война, „некултурните" азиатци и африканци загрижено се обявяват за по-нататъшното развитие на човечеството към всестранен прогрес, за съвместно съществуване, за дружба между народите. Конференцията в Кайро подчерта недвусмислено, че народите от Азия и Африка, от една страна и техните бивши или настоящи господари от друга, са на два противоположни полюса. Докато едните устремно се движат напред, другите дърпат историята назад.

Отбелязвайки големите промени, които станаха в Азия и Африка, ханойският вестник „Нян зян" писа, че макар страните от тези два континента да имат различни социални и политически системи те имат общ враг — колониализма и общ стремеж — независимостта, мира и дружбата. Това не могат или не желаят да разберат само империалистите и техният печат. Те се мъчат да убедят света, че каирската конференция не била нищо друго освен „комунистическа пропаганда", че била свикана по инициатива на Съветския съюз, като оръдие в неговите ръце. Вярно е, че при откриването на конференцията съветската делегация бе посрещната с буря от аплодисменти и, че през време на конференцията тя бе обект на особено уважение и симпатии от страна на всички делегации и на домакините. Народите не могат да бъдат лицемерни. Те отдават всекиму заслуженото — според делата.

Империалистите демонстрираха своята враждебност към кайрската конференция не само със злословие. Те направиха всичко, което беше по силите им, за да попречат на тази конференция, като внушиха тайно на пакистанското, филипинското и на още някои други подвластни на тях правителства да не изпратят делегации на конференцията. Освен това колонизаторите не допуснаха да заминат делегации от Занзибар, Уганда, Сенегал, Нигерия, Кения и други африкански земи, които все още се намират под техния гнет.

Нито злобната пропаганда на колониалистите, нито техните интриги и терор обаче бяха в състояние да намалят огромното международно значение на кайрската конференция на страните от Азия и Африка. Тази конференция показа по най-убедителен начин, че в своите войнствени планове запалите империалисти не могат да разчитат на Африка и Азия. Не само това. Публикуваната декларация в края на конференцията е нов оглушителен плесник за войнолюбците и колонизаторите. Азиатските и африканските народи са уверени, че „мирът безусловно ще победи". Те предупреждават империалистите, че „понататъшното съществуване на империализма е несъвместимо с новата ера". Азиатските и африканските народи искат „пълна независимост за всички народи". Те осъждат Багдадския пакт и „доктрината Айзенхауер", които са насочени против независимостта на арабските народи.

Декларацията призовава света към общо разоръжаване, към забраната на атомните оръжия и опитите с тях, към дружба между народите. В нея се осъжда остро расовата дискриминация.

Конференцията в Кайро завърши. Тя неминуемо ще остави дълбоки следи в най-новата история.

Г. ГЕОРГИЕВ

Едно завидно майсторство в графиката

В изложбената зала на ул. „Раковски" в гр. Търново от 26 декември 1957 година е изложен цикъл от 46 графични творби на мексикански и уругвайски графици. Тези рисунки правдиво и вълнуващо ни запознават с живота на народите от тези две страни, отстоящи на хиляди километри от нашата родина.

Художническата чувствителност, не само сръчността на ръката, предава самобитно, оригинално живота, вълненията и стремежите на народи, които не искат да се примирят с натрапената им съдба. Със завидно майсторство графичната черта с туш върху белия лист е превърната в живи образи, дървета, къщи, въздух и вода в „Мост" на Анхел Брачо. А „Пейзаж" на Иван Тевент, „Уличка" на Сусана Туриянски, „Местност", „Ратаите се завръщат", „Селяни от юг" и още лъха дълбокият реализъм, като бистроструен ручей блика любовта към красивия роден край. Колко много психологизъм има в тези рисунки, в които се разкрива близостта на художника до плачевната съдба на тези бедни, унижени хора! И не само това. В посочените рисунки и в „Гроздобер", „Шивачка", „Перачка" е преплетено, съединено вълнението от съдбата на народа с пестеливата и неповторима графична изява.

Колко вярно, колко силно и задълго запомнящо се и съществено с каква вещина е отразено безправието на трудовите хора. Рисунката на Мехиас силно вълнува. Дебелата верига, заключена около устата на работника с куфар, на който личи марката „Произведено в САЩ" по неповторим начин се разкриват жестокостите на стоглавата хидра — американския империализъм, който смучи безжалостно кръвта на латино-американските народи и в знак на благодарност окована устата им.

Отвращение и гняв буди към колонизаторите рисунката на Гуижермо Родригес невинно наречена „Спомен". Същата сила има и в рисунката „Гватемала".

Чрез богат щрих и дълбоко реалистично интерпретиране Андреа Гомес е предал рисунката „Селянинът". Мъжествената му фигура, обобщение на народа, изправена край буйната царевица е вперила поглед в бъдещето, в което той неизбежно вижда новата си съдба. Същата решителност и същевременно богата композиция разкрива Франциско Мора в „Миньорска трагедия". В нея були вълнение силният психологизъм дъхащ от изваяната рисунка.

Мексиканските и уругвайските графици не само изплакват тежката съдба на своите народи, до които те стоят много близо. В своето правдиво реалистично изкуство те отиват по-далече. Гневният протест на безправните и гладните, в рисунките прераства в решителност за борба.

„Възвание" на Анело Хернандес зове на въстание под червеното знаме. Същата сюжетна линия той продължава в „Патриотите", предадена с прецизна чувствителност.

Анхел Брачо се представя и с „Хосе Марти" — кубински народен герой. Това е рисунка със силно въздействие и вложено изкуство на голям майстор в графиката. Действително тук графичните линии и белият лист са оживели. Намерен е характерът на революционера.

Обаче най-много вълнуват прекрасните картини „Мир за моето дете" на Луиза Мартин и „Ученикът на дявола" на Селия Калдерон. Това са рисунки направени с много усет и разбиране. Авторският замисъл е прост и ясен — няма на света по-скъпо от мира.

Преди да напусне изложбата „Мексиканска и Уругвайска графика" един посетител е записал в книгата за впечатленията:

„Това са художници, излезли от недрата на народа, които изразяват болките и стремежите на народа".

Не може и ние, напускайки изложбата, да не се съгласим с тази хубава и вярна оценка.

Ненчо Нейков

ИЗ ЗАЛИТЕ НА СЪДА

НУЖНА Е ПО-ГОЛЯМА БДИТЕЛНОСТ

Всички трудещи се в нашата страна са заинтересовани от спазването на обществената собственост.

И наистина днес нашата работническа класа, трудещите се селяни и нтелигенцията все повече гледат на държавната и кооперативната собственост, като на своя лична, пазят я.

Намират се обаче граждани, които, за да си набавят повече средства за охолен живот, вършат престъпни посегателства върху обществената собственост.

За такова посегателство говори и разгледаното преди известно време наказателно дело № 682/1957 година на Търновския окръжен съд. Подсъдими са: Иван Атанасов Пенчев, Христо Пенков Гроев, Трифон Тодоров Събев и Христо Христов Кабадаев, всички от с. Първомайци, Г. Оряховско. Първият е бил счетоводител, вторият касиер, третият книговодител а четвъртият закупчик при сел кооп в същото село.

През периода от 1952 до 1955 г. в съучастие, действувайки с общ умисъл, всички подсъдими са присвоили около 8,000 лева. Това те са извършвали, като си служили с различни фалшификации. Приемайки грозде за износ, подсъдимите изготвили неистински изплащателни ведомости, като вписвали в тях фиктивни имена на лица, които не са работили и съответните суми поделяли помежду си.

Освен това измамвали производителите в теглото, реализирвали „излишеци" от грозде, после пускали фиктивни изплащателни бележки за уж внесено грозде и сумите също присвоявали. Вършили са редица мошеничества.

Подсъдимите са били разобличени напълно в съдебното заседание от писмените и гласни доказателства и графологическата експертиза.

Към процеса гражданите и специално кооператорите проявиха жив интерес.

Съдът наложи на първия подсъдим една година и осем месеца лишаване от свобода, на втория — 8 месеца лишаване от свобода и съответните наказания на останалите подсъдими.

За да се пресекат пътищата на такива, отречени от обществото хора да посягат и да крадат обществената собственост — държавна или кооперативна, нужна е заострена революционна бдителност от всички граждани, а най-вече от онези, които подбират и назначават кадрите. Специално за селкооп-ите.

Димо Стойков
председател на Окръжния съд Търново

ПИСМА В РЕДАКЦИЯТА

Помощ към болен другар

Благодарение на грижите на Партията и Правителството, използувайки жилищен заем от БИБ, успях да си построя собствено жилище.

При строежа на жилището топли грижи и другарска помощ ми бе оказана от Околийския комитет на БКП в лицето на секретаря др. Тодор Попов, а също така и от Околийския народен съвет.

Благодаря за положените грижи от страна на др. Бойчо Бойчев секретар на първичната партийна организация при Държавна напоителна система — Павликени и на др. Методи Димитров — техник в отдел „Комунално стопанство и благоустройство" при Околийския народен съвет, за контрола и ръководството на строежа.

Ценна помощ ми бе оказана и от „Енергообединение" — мрежеви участък, в лицето на неговия ръководител др. Пенчо Влахов и техника Георги К. Ноев, които безплатно ми направиха електрическа инсталация.

Тази помощ ми дава сили за вяра в живота. Макар и тежко болен, аз живея и искам да живея в дните на строящия се социализъм, където не се забравят, а подпомагат и болните другари, пострадали в труда или в борбата против фашизма.

Изказвам сърдечна гореща благодарност на всички другари и другарки, които ме подпомогнаха в построяването на моята къща, в която живея спокойно от 4 месеца.

Стефан Неделчев Арнаудов
гр. Павликени

ДА ПОМИСЛИМ ЗА ОБЛЕКЛОТО НА СТАРИТЕ ЖЕНИ

Много отдавна по магазините в Габрово липсват бархет, дефтин, басма и др. памучни тъкани, напъстрени в тъмносиньо, черно и други по-тъмни цветове. А те се търсят тъй много от овдовелите и с напреднала възраст жени.

Ако запиташ продавачките, защо липсват, отговарят, че са правили заявки. Дали е така, не зная. Истина е едно, че тези платове трудно могат да се намерят.

Нуждите на хората налагат по-голяма отзивчивост от страна на ръководителите на търговските и промишлените предприятия. Не всички възрастни жени желаят да носят светли десени памучни тъкани.

Дим. Щерев,

физкултура и спорт

Трудът възпитава човека

(Из изказването на Петър Шатров, учител по физическо възпитание и бивш състезател по футбол в Търново, направено на съвещанието на народни учители, физкултурни и физкултурни деятели, състояло се септември. Редакцията на в. „Борба").

...ната безплатна и пр... ...тично насочена медицинска ...мощ е в действие. Тя скоро ...доведе до оздравяване би... ...на населението и до пълно ...видиране на чревните па...зити.

Л. Маринова
Л. Наков

...а прегледът за най

...рафимов успя да заангажира ...стните ръководители в помощ ...на киното. С безплатен труд на ...операторите и киноработни...те беше боядисано фоайето, ...обрена беше хигиената в са...ла, поправени бяха столовете ...кинокабината. Изграден беше ...и кинозрителски актив, ...вуващ на...мава частоянно на за мен ...е особена чест. ...на

За моите постижения като спортист няма да говоря. Ще кажа само, че съм състезател от представителния отбор на физкултурното д-во „Етър", носител съм на I-ви разряд, който съм потвърдил.

Искам да се изкажа по-подробно за възпитанието на спортистите — много важен въпрос. Възпитанието на човека проличава преди всичко от неговото отношение към труда, от отношението му към всички мероприятия, провеждани в нашата страна. Наред с постиженията си при различните видове спорт, спортистът трябва да бъде образец и с държанието си в обществото. Възпитанието следователно е неделима част от специалната подготовка.

Младите футболисти от Втора Смесена гимназия, където съм учител, вече няколко години поред се представят достойно. Макар и трудно, в продължение на 4 години работих упорито за тяхното възпитание и футболът стана любим спорт. Това начало стана традиция и се продължава навън в колективите.

Много важно е и личното поведение на ръководителя. При тренировки, които нямат сезонен характер, въобще винаги се стремя да създавам необходимите положителни качества. Особено държа на точността и дисциплината. Учениците знаят всичко каквото върша по време на тренировките. Съвсем съзнателно идват 5 минути преди определеното време, а дежурните още по-рано за да подготвят уредите. Стремя се и аз да бъда точен и изпълнителен на игрището, на тренировките, в пряката си учебна работа. Не съм достигнал всичко, но трябва да кажа, че работата възпитава човека най-добре.

По нашите стадиони и игрища все още не са малко случаите на хулигански прояви. Тук ние трябва да споделим каква борба следва да се води срещу тях. Според мен тя трябва да бъде безпощадна и възпитаваща подрастващото поколение. Трябва да режем всичко гнило, без страх, че нашият отбор може да загуби едно състезание, един кръг, цял сезон. Всеки спортен ръководител, всяко дружество следва да направи необходимото, щото спортистът да знае какъв трябва да бъде, да доказва със своето държание, че той е нов, млад човек.

Въпросът за материалната база също е основен. Искам да споделя моето мнение и опит за материалната база от местен характер. Много неща можем да си създадем ние самите, без да чакаме за средства от предприятието или държавата. Под моето ръководство в нашето училище си направихме обикновени ленти за футбол, специални табла, на които отбелязваме резултатите от състезанията, стартови блокчета и други. От особена важност е също грижата за поддръжката на тая материална база, защото иначе всичко ще отиде на вятъра.

Материалната база в нашия окръжен град не е достатъчна за развитието на леката атлетика, футбола и други спортове. Имаме само един модерен баскетболен стадион. Работи се футболен стадион, обаче за неговото завършване вече отбягвам да говоря, защото станах за присмех пред учениците със съобщаваните досега 3—4 срока за откриването му.

От голяма необходимост е и плувен басейн. Има хора, които желаят да се занимават с този спорт.

Неотложно необходим е и спортен салон. Уредим ли всичко това, до голяма степен се разрешава и въпросът за масовата работа. Физкултурните продукции също допринасят много за увеличаването на хората в гимнастиката. Сноп...ната продукция (Б. Р. На 28 декември) потвърждава това.

В бъдещата моя работа считам да направя повече, щото в нашия окръг да намерят популярност и някои видове спорт, които са занемарени. Например, ръчната топка, ръгби и други, които не изискват особена материална база. Би могло да се помисли и за спортна стрелба с лък. На село този спорт ще намери много последователи. Учениците дори не познават играта хокей на лед, а в Търново има условия за този спорт. По фехтовката, която е също важен спорт, нищо не правим.

Наред с всички задачи, които си поставям в пряката си дейност, обещавам да започна упорита работа с подрастващите — децата. Обещавам да работя и за повишаване на своето спортно майсторство, но най-вече вниманието ми да бъде върху подготовката на младите, така, че след време да имаме достатъчно добри физкултурни кадри.

„Замязваща звезда"

Документална повест
от М. ШАТУНОВСКИЙ

(3)

Поляков погледна вътре и видя планшетка с топографически карти и няколко заредени пълнители за пистолет „браунинг". Зад палатката трещяха съчки в още неугасналия огън, на който кипеше в котелка супа от концентрати. Около огъня се сушаха разпръснати на книга пачки съветски стотрублевки, фински и шведски крони.

— Нищо да не се бута. Да се обискира височината, заповяда командирът на ротата, — а вие, лейтенант, незабавно се свържете с пълномощника на Комитета за държавна сигурност.

Клоков отговори отривисто „ест", скочи на пътя, спря попътна машина и се понесе към града.

Към хълма приближиха останалите два взвода и се включиха в търсенето. Под разклонен стар дъб, в гъсталка, войниците намериха батерийна радиостанция, антената на която беше захвърлена в клоните на дървото.

Поляков се наведе над предавателя и ясно видя надписа на английски език.

— Тайп, — прочете той и добави: — американски предавател. Всичко това става интересно.

След два часа на височината се изкачи везлеход „ГАЗ—69". От него скочиха майор Стурис, лейтенант Лидумс и проводникът на служебно куче старшината Прувер.

Чекистите внимателно огледаха и фотографираха всички намерени вещи.

— Изглежда вашите войници случайно се натъкнаха на тия хора, които ние търсим, — каза на Поляков майор Стурис. — Видите ли, тук те са решили да се подсушат след дъжда, да се понагреят, да похапнат, да отдъхнат, а заедно с това и да предадат радиограма. Нищо, далече не ще отидат. Старшина Прувер, пуснете кучето!

Проводникът заведе овчарката до палатката, даде й да помирише планшета с картите, пачките пари и я освободи. Кучето отчаяно залая, космите му настръхнаха. Но овчарката направи две крачки и спре, ръмжейки безпомощно.

— Така и предполагах, — огорчено каза майорът. — Следите са загубени и няма нищо за чудене. Валя дъжд, пък на туй отгоре на тази педя земя е преминала цяла рота. Но нищо, сега далече не ще отидат, — повтори Стурис.

ЕДИН ИЛИ НЯКОЛКО?

Целия ден бойците от стрелковата рота и оперативни групи кръстосваха горите около селцето Друвас, опитвайки се да попаднат на следите на неизвестните. Под наблюдение бяха пътищата, селата, гарите. Операцията възглавяваше майор Стурис.

Собствено, със същото се занимаваше и група експерти. Само че те търсеха следи не в горските гъсталаци и блатата, а в тишината на лабораторията. За това, което скриха горите, просеките и блатистите местности, трябваше да разкажат вещите, захвърлени от нарушителите на хълма.

Цялото това шпионско снаряжение по заповед на Стурис веднага беше доставено с нарочен куриер в Рига. Началникът на един от оперативните отдели на републиканския комитет, подполковник Алкснис, положи за случилото се в Москва, а вещите предаде за експертиза.

И ето сега те бяха акуратно разположени в лабораторията. Целия под застлаха топографическите карти, отпечатани на тънко платно, в ъгъла стоеше алуминиевата котелка, а на масата пред експертите — портативният приемник, предавателят, изправителят и трансформаторът на тока, батериите за подхранване, антената. На опитните специалисти те бяха длъжни да разкажат повече, отколкото някой словоохотлив събеседник. Но за сега със своите етикети, те разказваха само, че са произведени в Съединените Щати.

Вещите мълчаха. Нужно беше да ги заставят да говорят. Експертите завършиха с най-внимателния преглед на радиоапаратурите и преминаха към топографическите карти. Надписите върху тях бяха на английски език. По картите нямаше никакви бележки, подчертавания.

— Но ако са се ползували от тях, трябва да има някакви следи, — разсъждаваха експертите.

Това беше кръвтовски, уморителен труд. Всеки сантиметър от солидните десетина карти специалистите дълго разглеждаха през големи увеличителни стъкла. И изведнаж лицата им просияха.

Картата на Кандавски район беше съвършено чиста и само около точката, обозначаваща чифлика Дреймани, през увеличителното стъкло се виждаха едва забележими следи от прикосновение на нокът.

Това откритие беше толкова важно, че ръководителят на експертната група незабавно доложи за него на полковник Алкснис.

— Погледнете, другарю подполковник, — каза ръководителят на групата, протягайки към началника на оперативния отдел картата на Кандавски район и увеличителното стъкло.

— Ето тука са си тикали пръста. А това значи, че нарушителите са се интересували от чифлика Дреймани. Очевидно нататък ще е пътят им.

— Вярно, — потвърди подполковникът и се разпореди: — Продължете експертизата. Особено важните резултати предавайте в Кандава. Аз отивам там.

Преди да седне във вездеходa, подполковникът се свърза със Стурис.

— Вие познавате ли в лице колхозния бригадир Еверт? — запита той.

— С Еверт съм лично познат вече пет години, — отговори майорът.

— Тогава тръгвайте за Кандава.

В Кандава вездеходът на подполковника стигна рано сутрин та. Градът още не се беше събудил и тесните криви улици на Кандава бяха тъмни и пусти. Само през прозореца на кабинета на местния пълномощник на Комитета за държавна сигурност капитан Янсон светеше оранжевата светлина на настолната лампа. Стурис беше вече тук. Майорът, поставил глава на масата, спеше юнашки сънят вете безсънни нощи си вземаха своето. От тракането на затварящата се врата Стурис се събуди.

— Почивахте ли? — запита, ръкувайки се, подполковникът. — Да, сега ще ни се наложи да спим само с прекъсвания. Извиках ви тук, защото познавате Еверт, на когото така много прилича единият от нарушителите на границата.

Подполковник Алкснис беше стар, опитен чекист, започнал да работи в органите на сигурността още при Феликс Едмундович Дзерджински. Подполковникът вече надхвърляше петдесетте, но на вид имаше четиридесет. Той не стареешe нито телом, нито духом.

Кандавският пълномощник капитан Янсон, разбира се, вече знаеше за извършваната операция и даже разполагаше с важни сведения. За тях той вече разказа на Майор Стурис и сега докладваше на подполковника.

През нощта на пътя, водещ от Кабиле в Сабиле, неизвестно лице спряло камиона на местния изкупвателен пункт. Той помолил шофьора да го закара до Сабиле, но, не изминал и петнадесет километра, излязъл от каруцерията и поел гората. Непознатият дал на шофьора петдесет рубли. Шофьорът се учудил. Петдесет рубли за такава малка услуга може да даде само човек, който абсолютно не е запознат с тукашните цени. Пътникът бил облечен в къса кожена куртка.

— Така, така! — възкликнал подполковникът, радвайки се, че данните на експертизата се потвърждават. — Нарушителят отива в чифлика Дреймани. А кой живее в този чифлик?

— Бившият кулак Фрицис Лагздинш, — отговорил капитанът. — През годините на войната в стопанството му работеха съветски военнопленници. За сметка на това моят предшественик се е обяснявал с него още през четиридесет и пета година. Сега Лагздинш работи в колхоза, копае кладенци. Женен е за селянка от бедно семейство — тя е доячка. Има син на около четиринадесет години. Там е и къщата на сестрата на Фрицис — Айна.

— А Фрицис няма ли други роднини?

— Ще се постарая да направя справка, — каза капитанът.

Към средата на деня стана известно, че Лагздинш има два ма преродени братя и четири племеника.

— Проверете кой от тях къде живее, — заповяда подполковникът.

През нощта Алкснис разлистваше допълнителните материали. Да, четирите племенника и двамата му преродени братя живееха и честно се трудеха в различни градове на Латвия. В последно време те никъде не са ходили зад граница. Но се оказва, че Фрицис има още един прероден брат. Шофьорът от Рижския таксимоторен парк Алберт, родственик на Фрицис, казал, че чичо му Алфред Риекстинш служил в хитлеристката армия и след свършването на войната изчезнал безследно.

— Ако този Риекстинш е служил при немците, то за него би следвало да има някакви сведения в архивите, — каза Алкснис.

Запитаха в Рига. Скоро беше получен отговор. В плика, освен съобщението, беше поставена снимка на млад човек с изпъчнато дългообразно лице и малки кръгли очи.

В съобщението се казваше:

„Изменникът на Родината Риекстинш е служил като подофицер в хитлеристката армия, награден с рицарски кръст. След свършването на войната с моторна лодка избягва в Швеция. Занимава се с антисъветска дейност в лагерите за разместени лица. Завербуван от американското разузнаване, използван от него като агент-вербовчик, след това изчезнал от Швеция."

(Следва)

Гл. редактор Хр. Ст. Консулов

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба" — Търново ул. „Васил Левски" № 11
ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58; зам. гл. редактор и отг. секретар — 25-26; партиен и културен отдели и хумор и сатира — 31-41; селскостопански и икономически отдели — 25-27; информационен отдел и илюстрация — 31 — 25; отдел „писма и дописници" 24-59 финансово-домакински отдел 32-59.